

10. december 2015

Dok. Nr. D15-149495

Høringssvar

Dyrenes Beskyttelse takker for muligheden for at afgive bemærkninger til

Høring om foreløbigt forslag om nye funktionelle grupper af fodertilsætningsstoffer, foreløbigt forslag til nye maksimumindhold af zink i visse fodertilsætningsstoffer, samt EFSA's vurdering af ethoxyquin.

Dyrenes Beskyttelse afgiver alene bemærkninger til høringens punkt 2 om det maksimalt tilladte indhold af zink i foder, idet kun dette punkt ligger indenfor foreningens ekspertise.

Det er velkendt, at zink i store mængder 1) fremmer forekomsten af resistente bakterier, som eksempelvis MRSA CC398 i staldene, 2) ophobes i jord, hvor der spredes gylle, 3) fremmer forekomsten af resistente jordbakterier og 4) kan virke som miljøgift for vildtlevende fisk, fugle og pattedyr. Der er således store konsekvenser af den aktuelle zinktildeling til bl.a. svin.

Det er Dyrenes Beskyttelses indtryk, at EFSA's anbefalinger om lavere grænseværdier for indhold af zink i foder er baseret på et fagligt solidt grundlag i form af rapporten "Scientific Opinion on the potential reduction of the currently authorised maximum zinc content in complete feed" (2014). Det er i forlængelse heraf Dyrenes beskyttelses indtryk, at der ikke er dyrevelfærdsmæssigt negative konsekvenser af de anbefalede reducerede grænseværdier.

På denne baggrund støtter Dyrenes Beskyttelse EFSA's anbefalinger for reducerede grænseværdier for tilladt indhold af zink i foder.

Efter Dyrenes Beskyttelses opfattelse er der endvidere behov for strengere regulering af zink til fravænningsgrise. Dette er desværre ikke omfattet af EFSA's anbefalinger.

Der tilsættes ekstraordinært store mængder zink til grises fravænningsfoder for at undgå fravænningsdiarre. Behovet for store mængder zink (samt kobber og antibiotika) i denne periode ville formentlig kunne reduceres markant ved senere fravænnning end de 3-4 uger, der benyttes i den konventionelle produktion og muligvis også senere end de 7 uger, der benyttes i den økologiske produktion. Der bør fremover fokuseres på at finde den optimale fravænningsalder og -metode med henblik på lavest muligt forbrug af tilsætninger til foderet og implementering af denne.

Med venlig hilsen

Britta Riis, direktør

Birgitte Damm, chefkonsulent